

GLOBAL FARMING

Ny strategi for jysk landbrugsprojekt i Nepal

Efter et par års erfaringer er der skruet en del ned for ambitionerne og op for, at det er de lokale landmænd, der selv skal drive deres landbrug frem mod en bæredygtig, mere kommerciel produktion. Det har Jysk Landsbyudvikling i Nepal besluttet. Nøglen til at nå målet er en dygtig lokal konsulent, der formidler viden til landmændene i landsbyerne i Madi.

NEPAL

Viden skaber udvikling af landbruget

Rundt i Europa blev fremsynede personer i overklassen – især adelen – at stifte selskaber, der skulle formidle ny viden om blandt andet landbrugsfaglige forhold og industriel udvikling. Det skete først i England i 1753.

I Danmark blev Det Kongelige Danske Landhusholdningsselskab stiftet i 29. januar 1769 – og det er her stadigvæk, om end dets rolle er mindsket betydeligt.

Dengang var der ingen akademisk uddannelse til landbrugskandidat, som var titlen på de første danske konsulenter, som skulle rådgive landmænd. I dag er titlen agronom.

Det er ikke mindst rådgivningstjenesten med sine agronomer/konsulenter, der i samklang med andelsbevægelsen bragte det danske landbrug i førertøj med stor og værdifuld eksport til følge.

Nogleordet til den store og meget vigtige udvikling – også for den danske samfundsøkonomi – var og er stadigvæk *viden* – og ud fra den en fokuseret vilje til nytænkning hos de mest fremsynede landmænd og konsulenter.

 Vi landmænd er temmeligt bundne af traditioner. For vi gør meget på samme måde som de tidligere generationer – mens vi hen ad vejen tilsætter ny teknologi for at blive mere effektive og mindske det manuelle arbejde.

Sådan er det i Danmark, sådan er det i Nepal – og i resten af verden.

Ploven er eksempelvis stadig meget anvendt til jordbearbejdning, når vi skal gøre klar til en ny afgrøde. Men hvorfor var det, at ploven i sin tid blev opfundet? Det spørgsmål får lige lov at stå ubesvaret i nogle minutter.

Når man som nærværende skribent kaster sig ud i at være med i et landbrugsprojekt i et andet, fjernt land med en helt anden kultur end vores, vil man uvægerligt støde ind i en række problemer og udfordringer.

Især når man som jeg ikke tidligere har prøvet at være i den rolle i en helt anden kultur.

■ Her er nogle af de landmænd, som er med i landbrugsprojektet. I den gule t-shirt er det Lone Petersen, formand for Jysk landsbyudvikling i Nepal. Ude til højre er det artiklens forfatter, og bagved står tolk Nabina Baral og agronom Bramanti Prasad Mahato. Fotos: Niels Damsgaard Hansen

Hvorfor nævne alt dette?

Fordi viden selvfølgelig også kan og skal spille en stor rolle for landmændene i Nepal – og dermed i et landbrugsprojekt, hvis mål er at øge deres indtjening på en bæredygtig måde.

Værdisætning af viden er svær

De cirka 20 landmænd, som er med i Jysk landsbyudviklings i Nepals landbrugsprojekt i Madi i den sydlige del af Nepal, har stor brug for at øge deres faglige viden om planteavl og husdyr.

Ingen af dem har en landbrugsfaglig uddannelse. De passer i stedet deres mindre jordlodder og få husdyr på basis af den viden, de har fra forældrene og andre i lokalsamfundet. Og så måske fra nogle kurser, de har været på gennem tiden.

Nogle landmænd er analfabeter, som ikke kan læse sig til ny viden. Men det har umiddelbart heller ikke den store betydning, fordi der ikke findes faglige bøger om landbrug. Måske kan de til gengæld finde faglig viden på internettet? De har nemlig alle en smartphone, mens det kniber med netdækning i området.

Hvilken viden, der er på nettet på nepalesisk, er det svært at orientere sig om, når man ikke kan sproget.

Men en kendsgerning er det, at de skal have øget deres viden for at øge deres landbrugsproduktion ud fra den jord og de husdyr, de har.

Desværre viser det sig, at det er meget svært at overbevise landmændene

ne i projektet om, at viden er vejen er værdifuld og vejen frem. De vil hellere have foræret vandingsanlæg, traktorer og redskaber udover frø, gødning og sprøjtemidler – som også kræver viden for at blive brugt.

Nej til indirekte indkomststøtte

I de to første år blev der i Jysk landsbyudvikling i Nepals landbrugsprojekt lagt vægt på at formidle teoretisk viden til landmændene, som hvert af årene fik et kursusforløb på to gange fem dage med en lokal agronom som underviser.

Ved afslutningen af kurset fik de så, som belønning for at tilegne sig ny, anvendelig viden, lidt frø og gødning til deres jord.

Samtidig var landmændene meget opsatte på, at Jysk landsbyudvikling i Nepal skulle forære dem eller i det mindste give dem lån til køb af udstyr. Men det sagde vi nej til.

■ De nyhøstede ris tørres i solen bredt ud på en presenning. Hønsene er svært ivrige efter at få lov til at mæske sig.

■ Her bliver der undervist i brug af de mange Ecosan muld-toiletter, der er ved

GLOBAL FARMING
Kontakt: Jørgen P. Jensen
jpjensen@effektivtlandbrug.dk
21 15 91 21

■ Vandpumpen hos Pharendra Puri er startet og giver masser af vand, så længe der er vand i brønden. Landmændene vil gerne have dybere borer, men det kan eventuelt true forsyningen med rent drikkevand, som er helt essentiel.

■ Pharendra Puri står i det ene af sine to ældre drivhuse, som stadig er i brug. Han vil selvfølgelig gerne have et nyt, men det får han ikke af Jysk landsbyudvikling i Nepal. Hans landbrug må ved egen indtjening finansiere en sådan investering.

Nu siger vi også nej til at give dem frø, gødning og sprøjtemidler.

Begrundelsen for at sige nej er, at det alligevel ikke udvikler landbrugene, men bare er indkomststøtte.

Nepal har ellers hårdt brug for at udvikle sit landbrug, fordi landet med sine 28 millioner indbyggere langt fra er selvforsynende med fødevarer.

Graden af selvforsyning kan sagtens øges, fordi produktiviteten kan øges med mere viden om moderne, bæredygtig landbrugsdrift. Bæredygtighed er her både økonomisk, socialt og miljømæssigt ment.

Det skal dog også bemærkes, at det er en stor udfordring for det nepalesiske landbrug, at der strømmer en stor mængde statsstøttede landbrugsprodukter fra Indien ind i Nepal.

Gaveboder dur ikke til udvikling

Læren af de to første års arbejde i Nepal er dermed, at landmændene og lokalsamfundet med den lokale kommune i spidsen selv skal være den drivende kraft. De skal tage ansvaret for den udvikling, de ønsker at gennemføre.

Hverken Jysk landsbyudvikling i Nepal eller andre, der arbejder i om-

rådet med tilsvarende projekter, kan skabe en holdbar udvikling ved bare at stille en gavebod op, der uddeler frø, gødning, sprøjtemidler og udstyr m.m.

Det er måske lidt frækt sagt, men »gaveboder« avler dovenskab og for-sinker dermed en nødvendig udvikling af et samfund.

Derfor har Jysk landsbyudvikling i Nepal også ændret kurs i sit landbrugsprojekt.

Vi har simpelthen valgt at bruge den model, der også har udviklet det danske landbrug gennem de seneste 150 år. Nemlig, at landmændene kan deltage i faglige møder og få besøg hos sig selv af en dygtig konsulent, der ved, hvad han/hun snakker om.

Jysk landsbyudvikling i Nepal stiller med andre ord praktisk anvendelig viden fra en dygtig konsulent til rådighed for landmændene.

Sådan en er nu ansat – han hedder Bramanti Prasad Mahato.

Kommer til landsbyerne ugentligt

Fra midten af september i år har Bramanti Prasad Mahato en gang om ugen besøgt flere af landmændene i landbrugsprojektet.

Ved besøgene gør han nøjagtig det

samme, som hans kollegaer i Danmark. Nemlig spørger ind til såvel afgrødernes tilstand som landmændenes aktuelle situation.

Når landmændene husker at være hjemme til de aftalte besøg, er det dem, konsulenten går i marken med. Ellers prøver han at finde et medlem af familien, der vil med.

Ved besigtigelsen af afgrøderne, som kan være ris, majs, grønsager, hvede, linser og flere andre, ser han efter deres generelle tilstand. Det kan være vandforsyning, gødnings-tilstand, sygdomme og skadedyr.

Ud fra det vejleder han om den indsats, der bør gøres for at få en god afgrøde både med hensyn til kvalitet og udbytte.

Vejleder i at øge jordens frugtbarhed

Desuden forsøger han at motivere landmændene til at forbedre frugtbarheden af deres jord. Der er nemlig udfordringer med at bevare jordens indhold af kulstof, hvilket både skyldes manglende gødskning og måden, jorden bliver bearbejdet på.

For eksempel »plojes« der med okser eller vandbøfler, hvor jorden forsøges holdt fri for ukrudt i flere uger. Det er hårdt ved jorden, giver

tab af gødning og kulstof, medfører erosion og ødelægger jordstrukturen. Ploven er med andre ord ikke et velegnet redskab til at opnå en mere frugtbar jord.

Endnu værre bliver det, når der de senere år i stigende omfang er harvet med mindre traktorer og stubharver uden hensyn til jordens indhold af vand. Så bankes jorden helt sammen.

Jysk landsbyudvikling i Nepal og Bramanti Prasad Mahato er enige

om, at jordens frugtbarhed skal bevares – eller opbygges igen, hvor den er blevet ødelagt.

Derfor vil der også blive holdt kurser i emnet med fokus på minimal jordbearbejdning/direkte såning, gødskning og plantedække året rundt med videre.

■ I forbindelse med toilet-projektet er der givet lån til at købe udstyr til at fremstille cementsten i en lille, lokal virksomhed.

